

Most bocsátd el szolgálodat, Uram, * a te igéd szerint, békes/ségben. **Ant.**
Mert látták szemeim, * a te Üdvössé/gedet. **Ant.**
Akit rendeltél, * minden népek színe /előtt. **Ant.**
Hogy fény legyen a népek világosságára, * és dicsőségére népednek, Izra/elnek. **Ant.**

D.U. 37

1. Az Ige megtestesült Názáretben, kit Mária szűzen szült Betlehembben.
Itt vagyon elrejtve kenyérszínben, imádjuk mindnyájan egyetemben!
2. Ezt az igaz nagy Isten bölcsessége mindeneknek javára cselekedte,
mely dolgon angyalok csodálkoznak, emberek, állatok álmélnakodnak.
3. Betlehembe ne menjünk, föltaláljuk: jelen e szent oltáron, s magasztaljuk.
Mert szívünk ha tiszta és ártatlan, kedvesebb az neki, mint az arany.
4. Dicsőség és dicséret az Atyának, e világra született szent Fiának,
és vele a kegyes Szentléleknek, Szentháromságban az egy Istennek.

D.U. 39.

1. Istengyermek, kit irgalmad közénk lehozott, angyaloknak énekével néked
áldozok, terjeszd fölém kezedet, hogy az istenszeretet töltse el ma szívem-
lelkem jászolod tövén.
2. Bár nem látom gyermekarcod szent vonásait, hiszem mégis rendületlen, hogy
már te vagy itt, és mosolygón fölfogod könnyemet, amit hozok ajándéku-
l jászolodnak trónusához én.
3. Istengyermek, nézd szívemnek forró vágyait, boldogságot adni másnak nincs
hatalma itt, csak tenéked, Istenem, ó, ha arcod megjelen áldott ostya szent
színében, boldog vagyok én.
4. Betlehemi csillagodatt ragyogtasd nekem, ki e sötét lelki éjben jászlad
keresem, add hitemnek fényedet, akkor biztosan megyek, s meg nem állok,
míg a trónod el nem érem én.
5. Szentségházad jászolóhoz állok örnek én, hogy ne bántson senki téged már e
földtekén, ó, ha téged sértenek, én szívembe rejtelek, s menedéket adok néked
mindhalálomig.

ZÁRÓÉNEK: D.U. 61b

1. Ó, Sion, templomod, ékesítsd csarnokod, így fogadd Krisztusod, Királyod,
Pásztorod!
- R. Íme, itt jön Szűz Mária, karján lelkünk vigassága: Úristen Szent Fia.**
2. A törvényt megtartja, mint az Úr meghagyta, Fiát bemutatja, Simeon fogadja.
- R. Íme, itt jön Szűz Mária, karján lelkünk vigassága: Úristen Szent Fia.**

URUNK BEMUTATÁSA - FEBRUÁR 2.

GYERTYASZENTELŐ BOLDOGASSZONY - IN PRÆSENTATIONE DOMINI

„ Akik félik az Urat, keresik kedvét, és akik szeretik, törvénye szerint élnek” (Sir 2,16). Ezzel a lelkülettel vitte a Szűzanya és Szent József a Gyermekeket az Úr házába. Az Úr törvényét kötelezőnek érezték magukra nézve. Az Úr kedvét keresve mutatták be áldozatukat. Jézus életében, íme, elkezdődik az áldozat. Szülei helyette visznek áldozatot a jeruzsálemi templomba, majd maga lesz áldozattá. **Tanítás az ünnepről: 1. Az ünnep eredete:** A keleti liturgiában Hypapante (= találkozó) néven már a IV. században tartották, s hamarosan elterjedt a nyugati egyházban is.

2. A bemutatás ünnepe: Mária karácsony után 40 nappal a mózesi törvényben előírt módon bemutatta a jeruzsálemi templomban a tisztulási áldozatot, s gyermekét följánlotta Istennek. **3. A találkozás ünnepe:** Jézus születésekor csak csodálkozó pásztorok képviselőiben találkozott választott népével. Ma a szent törvények értelmében találkozik a templomban a papsággal és a prófétákkal (Simeon, Anna), a maga örök papságának és prófétai méltóságának előre hirdetőivel és előképeivel. Alázatosságból és az emberi természet teljes fölvételének megmutatására vállalja az előírt szolgálatot, de valójában az ő jelenléte szenteli meg a szent helyet, ezáltal lesz teljessé a Sion-hegyi templom szerepe a történelemben. E szép ünnep a karácsonyi liturgia méltó befejezése. Csillagfényes szent estével kezdődött ez a liturgia - mélyértelmű örömekekkel kísért gyertyafényes misében fejeződik be. Aki szívvel-lélekkel részt vesz ezen a szentmisén, belső megindulással és lélekben megerősödve hagyja el az Isten házát, s magával viszi mindennapi életébe a született Krisztus fényét. Mind a papságnak, mind a népek szent feladata, hogy a gyertyaszentelő mise gondos megtartásával őrizzék liturgiánk e főemelő szertartását. // SZENTÍRÁSI SZAKASZOK Mal 3,1- 4 / Zsid 2, 14- 18 / Lk 2,22- 40

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 61d

1. Ki negyven nap előtt üdvösségünkre lejtöttél az égből bűnös földünkre.
- R. Szállj be lelkünk hajlékába, ó, világ világossága!**
2. Ki a Szűz méhében testbe öltöztél, hogy megmentsd az embert, emberré lettél: **R.**
3. Te vagy bár királya égnek és földnek, a jászolt választád szegény bölcsődnék. **R.**
4. Ki eget és földet felékesíted, itt anyád pólyába takar be téged: **R.**
5. Ki táplálsz bőséggel minden lelkeket, Szűzanyád kebelén szívsz itt szent tejet: **R.**
6. Kit a hív pásztorok és a szent bölcsék imádtak, tiszteltek, megüdvözöltek: **R.**
7. Kit, midőn a kellő napok elmúltak, bemutat Szűzanyád e nap az Úrnak: **R.**
8. Kit az ősz Simeon karjára felvett, áldván az Isteni magas kegyelmet: **R.**
9. Ki értünk véredet bőven ontottad, érted egy galambpár lett az áldozat: **R.**
10. Ki példánk Istenünk, Atyánk, Testvérünk, Megváltónk, Urunk vagy:
Irgalmazz nekünk! **R.**

GYERTYÁK MEGÁLDÁSA ALATT: D.U. 61 c LUMEN Lk 2,32. 29-32

A Pap megáldja a gyertyákat. Miközben a gyertyákat szenteltvízzel meghinti, Simeon hálaénekét énekeljük.

Fény a né-pek vi-lá-gossága-ra és dicsőségére né-ped-nek, Izraelnek.

(8.t.) † *

Most bocsátd el szolgálodat, /Uram, * a te igéd szerint, békes/ségben. **Ant.**
Mert látták /szemeim, * a te Üdvössé/gedet. **Ant.** Akit /rendeltél, * minden népek színe /előtt. **Ant.**
Hogy fény legyen a népek világossá/gára, * és dicsőségére népednek, Izra/elnek. **Ant.**
Dicsőség az Atyának és /Fiának * és Szentlélek /Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké /amen. **Ant.**

INTROITUS: D.U. 61 e SUSCEPIMUS DEUS 47.zs.10. 2. 11.13.15

Templomunk most a szent városnak (Jeruzsálemnek) és a templomhegynék (Sionnak) szemmel látható megjelenése. Mi a körmenetben „bejártuk e szent helyet ”, s így hirdettük Isten dicsőségét, mely Jeruzsálemből indult el, hogy kiáradjon a föld legvégső végéig, s az Egyházból terjed ma is minden nép között.

Befogadtuk Is- ten ir-gal-mas-sá-go-dat templomodnak bense-jé-ben

al- le- lu- ja , al- le-lu- ja. (8.t.) † *

Nagy az Úr és dicséretre /méltó * a mi Istenünknek városában, az ő szent /hegyén. A te neved, ó Isten, és dicséreted kiárad † a földnek legvégső /végéig, * igazsággal teljes a te /jobbod. **Ant.** Járjátok be Siont, és kerüljétek meg /falait, * számláljátok meg annak /tornyait! Mert itt az Isten, a mi Istenünk, † itt lakik örökkön /örökké, * Ő vezet minket mindö /rökké! **Ant.**

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké /amen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarátú embereknek. Dicsóítottunk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségédért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbján ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Amen.

GRADUALE: D.U. 61e / 1 SUSCEPIMUS 47. zs. 10-11

Befogadtuk Isten, irgalmasságodat * templomodnak bensejében.

V.1) A te neved ó Isten, † és dicséreted kiárad, * a földnek legvégső /végéig.

Templomodnak...

V.2) Amit hallottunk, † látja most szemünk, * a mi Istenünknek városában, az ő

/szent hegyén. **Templomodnak... Befogadtuk Isten... VAGY:**

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Az égi seregek Ura, * ő a dicsőség Királya. 23. zs. 10.v.

ALLELUJA SENEX PUERUM

Az agg Simeon tartotta a Gyermekeket,* s mégis a Gyermekek kormányozta az aggot. **Vagy:** Új fény támadt, pogányoknak üdvösség, * kiválasztott nemzeteknek dicsőség. Lk 2, 32

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Amen.

OFFERTORIUM: G. H. 423 DIFUSA EST GRATIA 44. zs. 3.2.4.

Kedvesség ömlött el ajkaidon, +

R.) Megáldott té/ged az Isten * mindenkor és mindörökkön /örökké.

V.1) Az én szívem ünnepi szózat/tól árad, † zengem dalomat a Ki/rálynak. **R.)**

V.2) A te ékességeddel és szépséged/del indulj meg, † szerencsével járj, és or/szágolj! **R.)**

D.U. 26

1. Dicsőség mennyben az Istennek! Dicsőség mennyben az Istennek!

Az angyali seregek vígan így énekelnek: Dicsőség, dicsőség Istennek!

2. Békesség földön az embernek! Békesség földön az embernek!

Kit az igaz szeretet a kis Jézushoz vezet: Békesség, békességembernek!

SANCTUS: D.U. 448

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene.

Dicsőséged betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban.

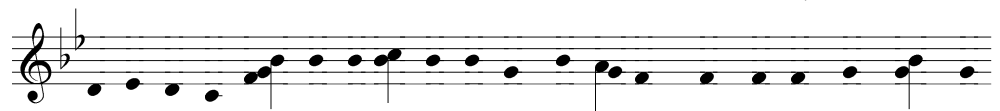
Áldott, aki jön az Úr nevében. Hozsanna a magasságban.

AGNUS DEI: D.U. 461

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: adj nekünk békét.

COMMUNIO: D.U. 61e / 2 RESPONSUM ACCEPIT Lk 2, 26. 29-32

I- gé-re-tet ka- pott Sime-on a Szentlélektől, hogy ad-dig meg nem hal

míg meg nem lát-ja az Úr-nak föl-kent-jét. (3.t.) *